

terne. Ja, hvis Skibsafgifterne ikke eksisterede, skulde jeg ikke have Noget at indvende imod de omtalte Udgifter for Søarten, og der er altsaa en meget nær Forbindelse tilstede. Det ærede Medlem for Aalborg (Klein) yttrede, at jeg havde talt om Skibsfartsafgifterne i meget stærke Udtryk. Jeg troer dog ikke, at mine Udtryk ere stærkere end Grosferersocietetets gjentagne Andragende om at lette denne Byrde, men stærkere end noget Ord vilde det være at opsætte en Regning mod Staten for dens Misbrug af sin Magt til at undertvinge Skibsfarten. Dette er meget stærkere Ord, men de ere retfærdiggjorte ved Alt, hvad der er foregaaet. Det samme ærede Medlem meente ogsaa, at jeg havde anseet disse Omkostninger for farlige. Nei, jeg sagde, at jeg fandt dem ubillige, og naar han fandt, at det var saa meget mere urimeligt at indvende Noget imod dem, som en Reise jo kunde vare 1—2 Aar, saa svarer jeg dertil, at vi ikke saa hyppig reise til China som til England, Norge og slige Steder, og derfor mener jeg, at denne Indvending ikke har Stort paa sig. Jeg har ikke talt et eneste Ord imod Vaterskoutens Embede, thi jeg troer efter Alt, hvad jeg har hørt, at det er rigtigt at bibeholde det om end i en noget anden Form. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (E. C. Larsen) mindede om, at der paa de store engelske Pladser var Embedsmænd, som ordnede disse Sager, men han veed jo ogsaa, at paa alle mindre Pladser er det Toldvæsenets Sag at besørge de dermed forbundne Forretninger — saavidt jeg veed — uden Vederlag. Det ærede Medlem maa ved at omtale disse Forhold ikke glemme, at den brittiske Regjering ikke har en eneste Skillings Indtægt af Skibsfarten. Alle Skibsafgifter ere sølgelig frie. Det eneste er, at Regjeringer der i en Række af Aar efterhaanden har affjæbt private Ciere deres Tyrindretninger, saaledes at de ere samlede under Frinity house, der hæver Tyraxgift — men dermed har Regjeringen ikke Noget at bestille.

Berg: Jeg vil blot gjøre et Par korte Bemærkninger til de enkelte Yttringer, som ere

fremsatte imod min Anskuelse af Sagen. Jeg vil da korteligt gjentage, at jeg er enig i Lovforslaget, forsaavidt det gaaer ud paa at træffe Bestemmelse om, under hvilken Form og med hvilket Indhold Forhryingscontracter skulle affattes, og hvorledes Contrabøgenes Førelse skal skee. Og jeg er ligeledes enig i, at det er ikke uvæsentligt at bibeholde de Mæglerforretninger, om jeg saa maa kalde dem, der tidligere have kunnet udøves af Vaterskouten. Men jeg paastaar, at ligesom man i Provindserne har kunnet lade dette besørge af Foll, hvis Hovedforretning var en heel anden, nemlig Toldembedsmænd, uden at der har været ført nogen Klage over disse Forhold — og det synes, at de ærede Medlemmer, der have talt om Lovforslaget paa en anden Maade end jeg, ere enige i, at i Provindserne vil det godt kunne gaae saaledes — saaledes vil man her i Kjøbenhavn med fuldstændig Sikkerhed for disse Forretningers gode Udførelse kunne hense dem til det Contoir, som Staten har oprettet som Mønstringscontoir, naar man udstyrer det med Personale derefter, og jeg skal til det ærede Medlem for Aalborg (Klein) henvende, at, som jeg tidligere har omtalt, er det blevet anerkjendt fra Justitsministeriets Side, at der Intet var til Hinder for en saadan Ordning. Og jeg antager, at Justitsministeriet har ogsaa Interesse af at see Stridigheder bilagte paa et saa tidligt Stadium som muligt; jeg tager derfor dette til Indtægt for min Opfattelse af det hele Forhold. Det forekommer mig iøvrigt, at man under hele denne Debat har lagt altfor stærkt Vægt paa de Betænkninger, der ere blevne indhentede fra Kjøbenhavnss offentlige eller ikke offentlige Foreninger eller Myndigheder om denne Sag; jeg troer, at vi bør see paa Sagen selv og dens Væsen og ikke paa, hvorledes denne eller hin Forening eller Myndighed i Kjøbenhavn har villet have et Forhold ordnet, der angaaer hele Landets Befolkning. Jeg kan ikke erkjende den Betydning, som man vil tillægge disse enkelte Foreningers eller Myndigheders Erklæring med Hensyn til disse Sager; nærmere specielt skal jeg ikke komme ind derpaa. Naar et æret Medlem har henviist til Forholdene i England